

repræsentanter, da det er regeringerne, som skal skaffe de årlige bidrag til Arbejdsorganisationen.

Der har i de senere år været en del kritik i finanskommissionen af de stigende udgifter i Arbejdsorganisationen. De samlede udgifter steg således fra ca. 5 mill. dollars i 1949 til ca. 6 mill. dollars i 1950. Det var budgettet for 1951, som behandledes på konferencen i år, og formentlig påvirket af denne kritik havde generaldirektøren, *David A. Morse*, ladet budgetforslaget udarbejde med et udgiftsbeløb af samme størrelse som for 1950. Budgetforslaget var meget nøje gennearbejdet i styrelsesrådets finanskomite, og enkelte ændringer var foretaget, men den samlede udgiftssum var praktisk taget ikke ændret. Konferencens finanskommission godkendte som helhed forslaget.

I forbindelse med spørgsmålet om udgifternes stigning kan det iøvrigt nævnes, at styrelsesrådet har nedsat et særligt udvalg til at tage hele Arbejdsorganisationens arbejdsmetoder op til undersøgelse. Danmarks repræsentant i styrelsesrådet, departementschef *H. H. Koch*, er valgt til medlem af dette udvalg.

Medens således selve udgiftsbudgettet ikke gav anledning til vanskeligheder i finanskommissionen, blev spørgsmålet om udgifternes fordeling på medlemsstaterne genstand for langvarige debatter. Før den sidste verdenskrig blev udgifterne fordelt efter det princip, at hvert lands bidrag blev fastsat til et vist antal „enheder“ (units), og det beløb, der skulle betales for hver „enhed“, blev fastsat ved at dividere det samlede antal enheder ind i den samlede udgiftssum.

Da de Forenede Nationer blev oprettet, blev udgifterne her fordelt efter en procent-skala, og efter kritik af den gamle skala er Arbejdsorganisationen også gået over til en procent-skala. Hovedgrunden hertil var, at man håbede at få de Forenede Stater til at betale samme procentsats til Arbejdsorganisationen som til de Forenede Nationer, nemlig 39,89 pct., en betydelig større del, end man hidtil havde fået fra dette land. Det ville amerikanerne dog ikke gå med til, men bestræbelserne er ved de senere konferencer gået ud på at få USA til at sætte sin procentsats op. For 1949 var denne procentsats 19, den blev for 1950 sat op til 22, og i år lykkedes det for året 1951 at få amerikanerne til at betale 25 pct. af Arbejdsorganisationens udgifter. Der var dog for stor strid om fordelingen på de øvrige lande. For Danmarks vedkommende er procenten i 1950 1,16, og der forelå fra et underudvalg forslag om, at Danmark ikke skulle have nogen nedsættelse. Det lykkedes dog alligevel at opnå en nedsættelse til 1,08 pct. Det betyder ca. 5.000 dollars besparelse for 1951, altså ca. 35.000 kr.

Finanskommissionens indstilling om udgiftsbudgettet for 1951 og om fordelingsskala blev vedtaget i konferencens plenarmøde efter en kort debat. Men fordelingsskalaen er kun vedtaget for 1 år, og vi må vente, at der næste år igen bliver strid om udgifternes fordeling på de enkelte lande.

3. Rapporter om gennemførelse af konventioner.

Den nedsatte kommission havde til opgave at gennemgå de rapporter, som i henhold til Arbejdsorganisationens statut skal indsendes fra regeringerne angående skridt, der er foretaget for at gennemføre konventioner.

Ifølge den ændring af Arbejdsorganisationens statut, som fandt sted i 1946, har konferencen også pligt til at undersøge og fastslå grundene til, at medlemsstater i mange tilfælde ikke ratificerer de vedtagne konventioner, og der forelå i år for første gang til be-